

[P. Munch.]

Nu sagde den ærede Ordfører for Partiet Venstre til mig: Vær nu ærlig og indrøm, at dette Forslag er stillet for at begrave Sagen. Nu maa jeg tilstaa, at saadan synderlig mere Begravelse af det foreliggende Lovforslag kan, der nu ikke blive ud af det end den, der bliver tilvejebragt her, thi givet er det jo, at dette Lovforslag ikke nu kommer igennem det andet høje Ting, og man vil da kunne vende tilbage til Forslaget til Efteraaret. Men det vil man ogsaa kunne paa Grundlag af det Ændringsforslag, vi for vort Vedkommende har stillet. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at det Udvalg, der skal nedsættes, skal tilendebringe sine Arbejder inden første Januar 1929, altsaa saa tidligt, at man har alt muligt Grundlag for i den kommende Rigsdagssamling at kunne bringe denne Sag til Afgørelse.

Naar den ærede Ordfører for Venstre mente, at jeg vilde selve dette Lovforslag til Livs, skal jeg ikke modsige ham deri. Saaledes som det hidtil har været formet, anser jeg det for et daarligt Lovforslag, som jeg ikke ønsker vedtaget, og jeg har ikke noget imod at faa det begravet saa dybt, at det ikke staaar op igen. Noget andet er, at jeg ønsker selve Spørgsmaalet underkastet en Forhandling, der paa ingen Maade tilsigter en Begravelse, men, derimod at tilvejebringe Retsregler, der kan mildne Modsætningerne i Stedet for at bidrage til at skærpe dem.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde endvidere, at det Ændringsforslag, der er stillet af det radikale Venstre, vil bevirke, at Udvalget kommer til at bestaa af Modstandere af Lovforslaget. Jeg tør ikke sige, om det ærede Medlem uden videre betragter de Medlemmer, der her er udpeget, som Modstandere af det foreliggende Lovforslag, for alles Vedkommende kan det dog ikke paa Forhaand siges, men i hvert Tilfælde er der intet, der paa Forhaand siger, at disse Medlemmer skulde være Modstandere af en Lovgivning paa dette Omraade, naar denne Lovgivning kan faa en nogenlunde tilfredsstillende Karakter. I sin Tid var der overfor Forligsmandsinstitutionen megen Tvivl indenfor baade Arbejdsgiver- og Arbejderkredse. Ikke desto mindre voksede denne Lovgivning ud af fortrolig og rolig Forhandling mellem de to Parter. Ved Siden af Repræsentanterne for de to Organisationer, her er Tale om, er der i vort Ændringsforslag foreslaaet Repræsentanter for Landboforeningerne, og de kan dog vistnok ikke antages at være lidenskabelige Modstandere af Lovforslaget, i hvert Fald er den højtærede Formand for Landboforeningerne jo

en af de varmeste Talsmænd, der findes her i Tinget, for denne Tanke. Der er endvidere Repræsentanter for Husmandsforeningerne, om hvilke den ærede Ordfører endogsaa mente, at de var Tilhængere af Lovforslaget. Det tror jeg nu ikke, der er noget Udgangspunkt for at mene, men at man i Husmandsforeningerne har Sympati for en Lovgivning, der trækker nogenlunde faste og rimelige Grænser paa dette Punkt, nærer jeg for min Del ingen Tvivl om, naar dette blot kan blive gjort paa en tilfredsstillende Maade. Endelig er der een Repræsentant for den faste Voldgiftsret. Nu siger man nok, at denne Sag vedkommer ikke den faste Voldgiftsret. Voldgiftsretten har selv svaret derpaa, at skabes der en Lovgivning ved Siden af, parallelløbende, i fuldkommen beslægtede Sager, med et helt andet Grundlag, andre Straffebestemmelser, andre Retsregler, saavidt saadanne overhovedet gives, eller i hvert Fald efterhaanden en anden Retspraksis end den, der paa Grundlag af den gældende Lovgivning findes anvendt fra Voldgiftsrettens Side, vilde dette være i højeste Grad skadeligt for den Virksomhed, der udøves af den faste Voldgiftsret. I hvert Tilfælde har den faste Voldgiftsret den største Forudsætning, der overhovedet findes i nogen Institution i Danmark, for paa Grundlag af Erfaringerne at kunne bedømme Lovforslag paa dette Omraade.

Imidlertid tilføjer jeg, at selve dette Spørgsmaal om Sættelsen af Udvalget kan dog neppe have været afgørende for den ærede Ordfører for Venstre og for den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, for hvis det var Sættelsen af Udvalget, det stod paa, kunde de ærede Medlemmer i det Udvalg, der har været nedsat om dette Lovforslags Behandling, have givet sig til at forhandle om denne Sættelse. Vi har ikke noget Øjeblik fremført dette Ændringsforslag som et Forslag, der var til at tage eller forkaste, tværtimod, vi har i Udvalget fremført det som et Grundlag for en Forhandling om, hvorledes man paa en anstændig Maade kunde komme til at forberede denne Sag. Men der har ikke været det fjerneste Tilløb til at sige: Jo, vi kan nok tænke os en Overvejelse, men saa skal de Mennesker, der overvejer det, udtages paa en anden Maade, der skal være de og de Folk føjet til, som repræsenterer en eller anden Art af Interesse af anden Beskaffenhed end det, der her er foreslaaet. Derfor tror jeg ikke, at dette er et Hovedpunkt i Sagen, og hvis vi til Efteraaret kommer til at vende tilbage til dette Spørgsmaal, og det da vil vise sig,